

Sygn. akt II Ca 200/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział II Cywilny-Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Biernat - Jarek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 21 marca 2014 roku w K.

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko M. K.

o zapłatę

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie

z dnia 7 listopada 2013 roku, sygnatura akt VI C 1316/13/S upr.

1. zmienia zaskarżony wyrok nadając mu brzmienie:

„I. zasądza od pozwanego M. K. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 1.242 (jeden tysiąc dwieście czterdzieści dwa) złotych z odsetkami ustawowymi liczonymi:

- od kwoty 78 (siedemdziesiąt osiem) złotych od dnia 29 kwietnia 2009 roku do dnia zapłaty;

- od kwoty 78 (siedemdziesiąt osiem) złotych od dnia 27 maja 2009 roku do dnia zapłaty;

- od kwoty 1.086 (jeden tysiąc osiemdziesiąt sześć) złotych od dnia 30 września 2009 roku do dnia zapłaty;

II. odstępuje od obciążania pozwanego M. K. obowiązkiem zwrotu kosztów procesu”;

2. odstępuje od obciążania pozwanego M. K. obowiązkiem zwrotu kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

Przedmiotowa sprawa rozpoznawana była przez Sąd Rejonowy w postępowaniu uproszczonym. Również Sąd Okręgowy jako Sąd II instancji rozpoznał ją w postępowaniu uproszczonym i nie prowadził postępowania dowodowego, a zatem na podstawie art. 505¹³ § 2 k.p.c. uzasadnienie wyroku obejmować będzie jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej rozstrzygnięcia z przytoczeniem przepisów prawa.

Apelacja strony powodowej od wyroku oddalającego powództwo o zapłatę kwoty 1.242 złotych przeciwko M. K., okazała się zasadna.

W apelacji strona powodowa zarzuciła naruszenie przepisów prawa procesowego, art. 231 k.p.c. oraz art. 233 k.p.c., naruszenie przepisów prawa materialnego – art. 6 k.c., art. 353 k.c. oraz art. 353¹ k.c. poprzez ich błędną wykładnię co mogło mieć wpływ na wynik sprawy.

W uzasadnieniu apelujący argumentował, iż stosownie do zawartej w dniu 10 grudnia 2008 roku z pozwanym umowy oraz warunkami promocji pozwany uprawniony był do korzystania z pełnej oferty pakietów oraz dwóch kolekcji z usługi (...) przez okres 3 miesięcy bez opłat, a przez kolejne 3 miesiące na zasadach promocyjnych, a nadto zobowiązany był do wniesienia opłaty aktywacyjnej na zasadach promocyjnych. Wskazał także apelujący, iż biorąc pod uwagę treść regulaminu podpisanego przez pozwanego, także wystawienie noty obciążeniowej było zrozumiałe. Ponadto dopuszczalność kar umownych w sytuacji udzielenia ulg abonentowi przewiduje art. 57 ust. 6 Prawa Telekomunikacyjnego z dnia 16 lipca 2004 roku.

Z ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego wynika, iż pomiędzy stroną powodową a pozwanym doszło w dniu 10 grudnia 2008 roku do zawarcia umowy o świadczenie usług, mocą której powód zobowiązał się do udostępnienia pozwanemu kodowanych programów szczegółowo określonych w umowie, a więc określonych nią pakietów oraz opcji dodatkowych: (...), (...), (...), Usługa (...), (...), usługa (...) pozwany zaś zobowiązał się uiszczać miesięczne opłaty z tytułu świadczonych na jego rzecz usług. Umowa została zawarta na okres 24 miesięcy. W ramach umowy pozwany otrzymał dekoder (...)recorder. Z treści zawartej umowy wynika nadto oświadczenie pozwanego o otrzymaniu, zapoznaniu się i zaakceptowaniu stanowiących załączniki do zawartej umowy: Regulaminu Świadczenia Usług przez (...), Cennika usług świadczonych przez (...), Warunków (...), Szczegółowych Warunków Korzystania z Usługi (...)a nadto Cennika Usługi (...)Pozwany nie kwestionował, że przedmiotowej umowy nie zawierał. Zaakceptowane przez pozwanego Warunki Promocji (...)przewidywały, iż pozwany abonent ma prawo korzystania z pełnej oferty pakietów oraz dwóch kolekcji z usługi (...)przez okres trzech miesięcy bez opłat, a przez kolejne trzy miesiące korzystanie odbywa się na zasadach promocyjnych (tj. wymaga uiszczenia opłaty w wysokości 38 złotych miesięcznie). W Warunkach przewidziano nadto, iż po okresach promocyjnych opłaty za korzystanie z usług (...)pobierane będą na zasadach określonych w Regulaminie, Cenniku, Szczegółowych Warunkach korzystania z usługi (...), Szczegółowych Warunkach korzystania z usługi (...), Cenniku Szczegółowych Warunków, z zastrzeżeniem, że 2 kolekcje z usługi (...) (...)i (...)do końca obowiązywania umowy świadczone będą w cenie 40 złotych miesięcznie – zgodnie z Warunkami (...). W ramach zawartej umowy pozwanemu zostały także udzielone ulgi z tytułu promocyjnej opłaty aktywacyjnej dla dekodera w wysokości 350 złotych, z tytułu korzystania z pakietów – 366 złotych oraz z tytułu korzystania z dwóch kolekcji w usłudze (...)– 120 złotych.

Stosownie zaś do regulaminu świadczenia usług, a ściślej jego działu XII w przypadku wcześniejszego rozwiązania umowy przez abonenta lub wcześniejszego rozwiązania z przyczyn określonych w Regulaminie, Cenniku, Szczegółowych Warunkach, Warunkach (...), uzasadniającego wcześniejsze rozwiązanie a leżących po stronie abonenta, umowy zawartej na warunkach promocji, gdy z zawarciem umowy związane był przyznanie abonentowi ulgi, (...) ma prawo żądać od abonenta, z tytułu wcześniejszego rozwiązania umowy, kwoty kary w wysokości udzielonej abonentowi ulgi określonej w warunkach promocji.

Biorąc powyższe pod uwagę stwierdzić należało, iż wbrew odmiennemu zapatrywaniu Sądu Rejonowego zgromadzone w niniejszej sprawie dowody, a to zawarta pomiędzy stronami umowa o świadczenie usług, jak również szczegółowo wskazane załączniki do niej, stanowiły wystarczającą podstawę do uznania, iż sformułowane przez stronę powodową roszczenie znajduje w okolicznościach niniejszej sprawy usprawiedliwienie.

Nie ulega bowiem wątpliwości, iż pozwany zawierając w dniu 10 grudnia 2008 roku umowę został poinformowany o wszystkich wynikających z niej obowiązkach i skutkach, co też potwierdził własnoręcznym podpisem. Z treści tej umowy oraz załączników do niej wynikała możliwość, w zaistniałej w niniejszej sprawie sytuacji, wcześniejszego rozwiązania umowy. Do tego też rozwiązania umowy doszło, czego sam pozwany nie kwestionował, przeciwnie przyznał tę okoliczność w złożonym w dniu 4 kwietnia 2013 roku sprzeciwie od nakazu zapłaty, podając iż powód rozwiązał umowę i odłączył programy kodowane, co nastąpiło w związku brakiem wyrażenia przez pozwanego zgody

na uiszczanie opłaty miesięcznej w wysokości 78 złotych. A skoro tak, to w myśl zapisów regulaminu świadczenia usług strona powodowa uprawniona była do żądania kwoty kary w wysokości udzielonej pozwanemu ulgi, określonej treścią rozdziału III Warunków (...). Wedle zapisów tych Warunków pozwany obowiązany był również do uiszczania wskazanych w nim opłat po upływie okresów promocyjnych za świadczone na jego rzecz usługi. Podkreślić trzeba, iż po upływie wskazanych w Warunkach (...) okresów promocyjnych z tego tytułu powód wystawił w dniu 3 kwietnia 2009 roku, a następnie w 5 maja 2009 roku, za świadczone w ramach umowy usługi faktury nr (...) z terminem płatności do dnia 28 kwietnia 2009 roku oraz 26 maja 2009 roku opiewające odpowiednio na kwotę 132,60 złotych oraz 156 złotych. Należności te nie zostały uregulowane.

W związku z powyższym dokonane przez powoda rozwiązanie umowy spowodowało wystawienie przez stronę powodową noty obciążeniowej zgodnie z zaakceptowanymi przez pozwanego Warunkami (...), regulaminem świadczenia usług oraz cennikiem w wysokości ulg jakie zostały mu udzielone w momencie zawierania umowy z dnia 10 grudnia 2009 roku. Pozwany nie uregulował natomiast ani należności wynikających z faktur za świadczone usługi, ani też kwot wynikających z noty obciążeniowej należnych stronie powodowej wedle treści zawartej umowy w związku z jej rozwiązaniem.

W świetle powyższych okoliczności, nie sposób przyznać racji Sądowi Rejonowemu, iż w niniejszej sprawie doszło do niewykazania przez stronę pozwaną istotnych dla sprawy okoliczności, a to na jakiej podstawie naliczona została pozwanemu kwota 1.242 złotych oraz z czego wynikają zawarte w tej notie kwoty częściowe, a nadto na jakiej podstawie doszło do podwyższenia pozwanemu abonamentu z kwoty 48 złotych na 78 złotych, skoro rozwiązanie tej umowy dawało, wedle zaakceptowanych przez pozwanego warunków, stronie powodowej możliwość naliczenia wskazanych obciążeń. Co zaś tyczy się samego faktu rozwiązania umowy, to jakkolwiek istotnie w aktach brak jest dokumentu wskazującego na fakt jej rozwiązania, to jednak w sprzeczności od nakazu zapłaty (k. 7) pozwany przyznał, iż do rozwiązania umowy doszło i nastąpiło to na skutek braku wyrażenia zgody przez niego na uiszczanie opłaty miesięcznej w wysokości 78 złotych, która to opłata należąca była po okresie promocyjnym z tytułu świadczonych przez stronę powodową na rzecz pozwanego usług i wynikała bezpośrednio z treści zawartej umowy oraz załączonych do niej załączników, zaakceptowanych przez pozwanego i znanych mu w momencie zawierania umowy.

Wobec powyższego zaskarżony wyrok podlegał zmianie, o czym Sąd Okręgowy orzekł po myśli art. 386 § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania przed Sądem I instancji, Sąd Okręgowy orzekł mając na uwadze, iż w niniejszej sprawie doszło do zaistnienia szczególnie uzasadnionego wypadku określonego treścią art. 102 k.p.c. uzasadniającego nieobciążanie pozwanego tymi kosztami. Podkreślić bowiem trzeba, iż możliwość skorzystania z dobrodziejstwa art. 102 k.p.c. stanowi samodzielne uprawnienie jurysdykcyjne sądu, od którego zależy uznanie, czy w danej sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek pozwalający na odstąpienie od generalnej zasady obciążania kosztami procesu strony przegrywającej spór, a jeśli tak, to w jakim zakresie (tak w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 2010 r., II PK

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy uznał, iż trudna sytuacja finansowa powoda wynikająca z faktu wychowywania przez niego upośledzonego umysłowo syna, co do którego matka ma odebrane prawa rodzicielskie i nie interesuje się synem, w wystarczający sposób uzasadnia nieobciążanie pozwanego, pomimo przegranej, kosztami postępowania w niniejszej sprawie. Z tych samych względów Sąd Okręgowy odstąpił od obciążenia pozwanego kosztami postępowania odwoławczego, a orzeczenie w tym przedmiocie zapadło w oparciu o treść art. 102 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.